

Barraca de la línia elèctrica del Collet de la Fita

Sant Pere de Ribes

Ubicació

Comarca:	Garraf
Lloc/Adreça:	Camí del Collet de la Fita
Emplaçament	Sota la línia elèctrica, prop de l'encreuament entre el GR-5 i el camí del collet de la Fita

Coordenades:

Latitud:	41.26221
Longitud:	1.82717
UTM Est (X):	401754
UTM Nord (Y):	4568529

Classificació

Número de fitxa	08231 - 247
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular Contemporani
Segle	XVIII-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	En estat ruïnós.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08231A008000020000LM
Autoria de la fitxa	Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa:	dc., 20/10/2010 - 02:00

Descripció

Barraca de vinya situada en una zona de matollar sota la línia elèctrica del Collet de la Fita, a l'alçada del camí del Coll d'Entreforc. És una edificació aïllada de planta circular que es troba construïda amb la tècnica de la pedra seca. La tipologia constructiva és de falsa volta troncocònica. La volta s'ha esfondrat i només se'n conserva part dels murs perimetrals.

Història

La vinya va ser durant els segles XVIII i XIX el principal cultiu de l'àrea litoral i prelitoral de Catalunya. Els beneficis que portà van significar la seva expansió per tot el territori, arribant a ocupar espais costeruts i de difícil accés. La llunyania dels conreus respecte els habitatges dels pagesos va facilitar la proliferació de barraques situades a les mateixes vinyes. Eren construccions fetes amb la pedra que s'obtenia en despedregar la terra per a cultivar-la. En general, no s'utilitzaven materials d'unió com fang o morter per a fer-les, pel que la tècnica es coneix popularment com la pedra seca. La pernoctació no hi era habitual, sinó que més aviat servien com a refugi en cas de temporals i com a magatzem d'eines. Coincidint amb el període d'expansió del conreu de la vinya, es van multiplicar el nombre d'aquestes construccions. L'arribada de la plaga de la fil·loxera a finals del segle XIX va suposar una greu crisi pel l'agricultura del país i un retrocés d'aquest conreu. Aquest fet, juntament amb la millora de mitjans i comunicacions que feien més accessibles les vinyes, van significar que les barraques es deixessin de construir durant la primera meitat del segle XX.

